II

(Icke-lagstiftningsakter)

REKOMMENDATIONER

RÅDETS REKOMMENDATION (EU) 2021/132

av den 2 februari 2021

om ändring av rådets rekommendation (EU) 2020/912 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 b och e och artikel 292 första och andra meningen,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Den 30 juni 2020 antog rådet rekommendation (EU) 2020/912 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner ([1]).

(2) Det kriterium som används i rådets rekommendation (EU) 2020/912 är det genomsnittliga antalet fall i EU under den senaste 14-dagarsperioden per den 15 juni 2020. I rådets rekommendation om en samordnad strategi för inskränkningar i den fria rörligheten med anledning av covid-19-pandemin, som antogs den 13 oktober 2020, används även andra kriterier som tar hänsyn till de senaste vetenskapliga rönen ([2]).

Nya varianter av SARS-CoV-2-viruset ger anledning till allvarlig oro. Varianterna verkar vara 50–70 % mer smittsamma ([3]), vilket ökar belastningen på vårdsystemen.

Kriterierna och gränsvärdena i rekommendation (EU) 2020/912 bör därför uppdateras.

(3) Den 22 december 2020 antog kommissionen, sedan en sådan variant påträffats, en rekommendation om en samordnad strategi för resor och transporter med anledning av den SARS-CoV-2-variant som observerats i Förenade kungariket ([4]).

(4) Den 19 januari 2021 efterlyste kommissionen i sitt meddelande Med förenade krafter mot covid-19 snabba åtgärder för att begränsa risken för en potentiellt allvarligare tredje smittvåg.

(5) I samma meddelande framhöll kommissionen även att man starkt bör avråda från alla icke nödvändiga resor, i synnerhet till och från högriskområden, till dess att den epidemiologiska situationen har förbättrats avsevärt.

([1]) Rådets rekommendation (EU) 2020/912 av den 30 juni 2020 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner (EUT LI 208, 1.7.2020, s. 1).

([2]) Rådets rekommendation (EU) 2020/1475 av den 13 oktober 2020 om en samordnad strategi för inskränkningar i den fria rörligheten med anledning av covid-19-pandemin (EUT L 337, 14.10.2020, s. 3).

([3]) ECDC:s riskbedömning: Risk related to spread of new SARS-CoV-2 variants of concern in the EU/EEA, se https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/covid-19-risk-assessment-spread-new-sars-cov-2-variants-eueea

([4]) C(2020) 9607 final.

(6) Den 21 januari 2021 offentliggjorde Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar sin senaste riskbedömning om spridningen av nya oroande varianter av SARS-CoV-2 i EU/EES-området ([5]) och rekommenderade skärpta åtgärder och riktlinjer om undvikande av icke nödvändiga resor, bland annat för att bromsa introduktion och spridning av de nya oroande varianterna av SARS-CoV-2. Utöver rekommendationerna om undvikande av icke nödvändiga resor och reserestriktioner för smittade personer bör åtgärder i samband med resor som karantän och testning av resenärer kvarstå, i synnerhet för resenärer från områden med högre incidens av de nya varianterna. Om sekvenseringen ännu inte är tillräcklig för att utesluta en eventuell högre incidens av de nya varianterna, enligt de riktlinjer för genomsekvensering som utfärdats av Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar, bör även proportionella åtgärder övervägas för resor i fråga om områden med en fortsatt hög samhällssmitta.

(7) I de muntliga slutsatserna efter videokonferensen mellan medlemmarna i Europeiska rådet den 21 januari 2021 konstaterade Europeiska rådets ordförande att det kan krävas åtgärder som begränsar icke nödvändiga resor till och inom EU för att begränsa virusets spridning och uppmanade rådet att se över sina rekommendationer om resor inom EU och icke nödvändiga resor till EU mot bakgrund av de risker som de nya virusvarianterna utgör.

(8) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna rekommendation, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna rekommendation är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna rekommendation, besluta huruvida landet ska genomföra den.

(9) Denna rekommendation utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ([6]). Irland deltar därför inte i antagandet av denna rekommendation, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

(10) När det gäller Island och Norge utgör denna rekommendation, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG ([7]).

(11) När det gäller Schweiz utgör denna rekommendation, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG ([8]) jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ([9]).

(12) När det gäller Liechtenstein utgör denna rekommendation, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om

([5]) Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar. Risk related to spread of new SARS-CoV-2 variants of concern in the EU/EEA – first update, 21 januari 2021. ECDC: Stockholm, 2021. Se: https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/COVID-19-risk-related-to-spread-of-new-SARS-CoV-2-variants-EU-EEA-first-update.pdf

([6]) Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

([7]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

([8]) EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

([9]) Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG ([10]) jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ([11]).

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Rådets rekommendation (EU) 2020/912 ska ändras på följande sätt:

1. Punkt 1 andra stycket ska ersättas med följande:

”För att fastställa för vilka tredjeländer de nuvarande restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU bör avskaffas bör hänsyn tas till den epidemiologiska situationen i respektive tredjeland och andra kriterier som anges i denna rekommendation.”.

2. Punkt 2 ska ersättas med följande:

”När det gäller den epidemiologiska situationen bör följande kriterier tillämpas:

— Det samlade antalet bekräftade covid-19-fall under en 14-dagarsperiod, dvs. det totala antalet nyanmälda covid-19-fall per 100 000 invånare de senaste 14 dagarna.

— Ett stabilt eller sjunkande antal nya fall under samma period jämfört med de föregående 14 dagarna.

— Testfrekvens, dvs. antalet covid-19-tester per 100 000 invånare som utförts de senaste sju dagarna.

— Andel som testar positivt för covid-19, dvs. andelen positiva testresultat i procent av alla covid-19-tester som utförts de senaste sju dagarna.

— Typ av virus vars förekomst har påvisats i ett land, i synnerhet huruvida oroande varianter av viruset har påträffats. Oroande varianter bedöms som sådana av Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) på grundval av nyckelegenskaper hos viruset såsom smittsamhet, allvarlighetsgrad och förmåga att undkomma immunsvaret.

För att förtecknas i bilaga I bör tredjeländer uppfylla följande gränsvärden: det samlade antalet bekräftade covid-19-fall under en 14-dagarsperiod är högst 25, testfrekvensen är över 300 och andelen som testar positivt för covid-19 är högst 4 %. Dessutom får de övergripande åtgärderna med anledning av covid-19 beaktas, särskilt tillgänglig information om exempelvis övervakning, kontaktspårning, begränsning av smittspridning, behandling och rapportering samt de tillgängliga uppgifternas och datakällornas tillförlitlighet och, vid behov, det sammanlagda genomsnittliga värdet för alla dimensioner i det internationella hälsoreglementet (IHR).

Uppgifter om ”testfrekvens” och ”andelen positiva test” bör tillhandahållas av Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) på grundval av information som gjorts tillgänglig för ECDC. Sådana uppgifter skulle kunna kompletteras med information från EU-delegationerna, när sådan finns tillgänglig, även på grundval av den checklista som bifogas meddelandet av den 11 juni 2020.”.

3. Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

a) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Reserestriktioner får helt eller delvis avskaffas eller återinföras för ett visst tredjeland som redan förtecknas i bilaga I, i enlighet med ändringar av vissa av villkoren ovan och, som en följd av detta, av bedömningen av den epidemiologiska situationen.”.

([10]) EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

([11]) Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

b) Följande nya stycken ska läggas till:

”Om den epidemiologiska situationen snabbt förvärras och i synnerhet om en hög incidens av oroande varianter av viruset konstateras får reserestriktioner snabbt återinföras för icke nödvändiga resor för tredjeländer som redan förtecknas i bilaga I.

För att avskaffa de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU med avseende på de tredjeländer som förtecknas i bilaga I bör medlemsstaterna i varje enskilt fall ta hänsyn till den reciprocitet som beviljas EU +-området.”.

4. Följande nya punkt ska införas efter punkt 4:

”Medlemsstaterna bör starkt avråda från icke nödvändiga resor från EU+-området till andra länder än de som förtecknas i bilaga I.”.

De följande punkterna ska omnumreras i enlighet med detta.

5. Den nya punkt 6 ska ändras på följande sätt:

a) Andra stycket ska utgå.

b) Följande stycke ska läggas till efter det utgående andra stycket:

”Om den epidemiologiska situationen snabbt förvärras och i synnerhet om en hög incidens av oroande varianter av viruset konstateras får medlemsstaterna tillfälligt begränsa kategorierna av resenärer som förtecknas i bilaga II. Resor som företas av tvingande skäl bör vara fortsatt möjliga.”.

c) Sista stycket ska ersättas med följande:

”Rådet kan, på kommissionens förslag, revidera den förteckning över särskilda kategorier av resenärer som har en nödvändig funktion eller ett nödvändigt behov i enlighet med bilaga II utifrån sociala och ekonomiska överväganden samt en samlad bedömning av hur den epidemiologiska situationen utvecklas, på grundval av den metod, de kriterier och de uppgifter som avses ovan.”.

6. Den nya punkt 7 ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna bör kräva att personer som reser av nödvändiga eller icke nödvändiga skäl, i en nödvändig eller icke nödvändig funktion eller på grund av ett nödvändigt eller icke nödvändigt behov, med undantag för transportarbetare och gränsarbetare, ska ha testat negativt för covid-19 i ett polymeraskedjereaktionstest (PCR) som togs högst 72 timmar före avresan, samt på lämpligt sätt styrker detta testresultat i den form som föreskrivs av myndigheterna.

Om testning vid avresan inte är möjligt bör de personer som avses i punkt 6 a och b ha möjlighet att testa sig efter ankomsten, i enlighet med nationella förfaranden. Detta påverkar inte eventuella skyldigheter att underkasta sig andra åtgärder, inbegripet karantän, efter ankomsten.

Medlemsstaterna kan dessutom kräva självisolering, karantän och kontaktspårning under en period på upp till 14 dagar, samt vid behov ytterligare covid-19-tester under samma period, under förutsättning att de ställer samma krav för de egna medborgarna när dessa anländer från samma tredjeland. För resenärer som anländer från ett tredjeland där en oroande variant av viruset har påträffats bör medlemsstaterna införa sådana krav, i synnerhet karantän vid ankomsten och ytterligare tester vid eller efter ankomsten.

När det gäller resor som företas i samband med en nödvändig funktion eller ett nödvändigt behov enligt bilaga II:

— Medlemsstaterna kan på ett samordnat sätt besluta att avstå från kraven på några av eller alla ovanstående åtgärder i fall där de skulle utgöra hinder för själva syftet med resan.

— När det gäller transportpersonal, sjöfolk och gränsarbetare bör medlemsstaterna inte kräva mer än ett negativt antigentest vid inresa till EU+-området. I det särskilda fall då transportpersonal kommer från ett land där en hög incidens av oroande varianter av viruset konstateras får medlemsstaterna kräva ett negativt antigentest före avresan.

— Flygbesättningar bör undantas från tester om de vistas i ett tredjeland i högst 12 timmar, såvida de inte anländer från ett tredjeland där en oroande variant har påträffats, i vilket fall de bör testas i proportionell utsträckning.

Detta påverkar inte allmänna folkhälsokrav som kan införas av medlemsstater såsom fysisk distansering och krav på munskydd.”.

7. Följande nya punkt ska införas efter den nya punkt 7:

   ”Medlemsstaterna bör ta fram ett formulär för lokalisering av passagerare och kräva att personer vid inresa till EU lämnar in detta formulär i enlighet med gällande dataskyddskrav Ett gemensamt europeiskt formulär för lokalisering av passagerare som kan användas av medlemsstaterna håller på att tas fram. För att underlätta behandlingen av passagerarlokaliseringsuppgifter och påskynda kontaktspårning bör dessa uppgifter i möjligaste mån lämnas elektroniskt, samtidigt som det måste säkerställas att alla tredjelandsmedborgare har lika tillgång.”.

8. De följande punkterna ska omnumreras i enlighet med detta.

Utfärdad i Bryssel den 2 februari 2021.

På rådets vägnar
A.P. ZACARIAS
Ordförande